

[Dorte Bennedsen]

Med mit kendskab til hr. Ahlmann-Ohlsen er jeg ikke i tvivl om, at han har haft stor moro af at finde det pågældende papir frem og stå og citere fra det. Jeg skal ikke tage fornøjelsen fra ham, men jeg vil godt spørge hr. Ahlmann-Ohlsen, om han har så lang en erindring, at han kan bekræfte, at der i forhandlingerne om vandmiljøplanen var enighed mellem de forhandlende partier om den del af vandmiljøplanen, der vedrørte de kommunale foranstaltninger og de foranstaltninger, der skulle foretages af industrien.

Jeg vil også godt spørge hr. Ahlmann-Ohlsen, om han i lighed med, hvad miljøministeren gjorde i maj måned, kan bekræfte, at den kommunale del og den industrielle del enten har opfyldt vandmiljøplanen eller vil nå at gøre det inden for rammerne.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt spørge fru Dorte Bennedsen ganske kort, om fru Dorte Bennedsen kan bekræfte, at det er korrekt, som hr. Ahlmann-Ohlsen læste op fra denne mystiske 20-punkts-plan, at man skulle undersøge hele den danske havbund, og hvordan man nu kom af med alger osv. Det var den 20-punkts-plan, som Socialdemokratiet lagde frem.

Jeg har siddet og studeret på den og spekuleret på, hvordan det ville gå, hvis man nu skulle følge Socialdemokratiet. Derfor har jeg selvfølgelig spurgt forskellige om, hvor langt de 33 mia. kr. ville strække, hvis man skulle følge fru Dorte Bennedsens og Socialdemokratiets plan. Der var en, der sagde helt alvorligt, at så var de end ikke nået til Helsingør og Kronborg endnu. Det var såmænd alt.

Så derfor: Kan vi få en bekræftelse på denne helt vanvittige tanke – hvem der så end har fået den – at vi skulle rense hele havbunden for alger?

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Ja, det var ikke »Aldemann-Ohlsen«.

Jeg vil over for fru Dorte Bennedsen bekræfte, at det ikke blot har været stor moro at læse Socialdemokratiets 20-punkts-handlingsplan af 6. november 1986, det har været til meget, meget stor moro, fordi den jo så levende beviser

det ståsted, som hr. Svend Auken efterlyste i sin tale i formiddags, og det beviser for os alle her, hvorfor hr. Svend Auken knyttede særlige forventninger til regeringens miljøpolitik. Og det synes jeg er rart.

Jeg vil gerne bekræfte, at der langt hen ad vejen har været store flader af overensstemmelse imellem Danmarks største parti og de borgerlige partier på miljøområdet, og det var der såmænd også op til vandmiljøplanens tilblivelse.

Men i politik er det jo sådan, at det er resultaterne, der tæller. Det er, når man er helt fremme på målstregen, når betænkningen eller beretningen, som det jo var i dette tilfælde, bliver skrevet, at man gør tavlen op. Og den blev jo som bekendt skrevet den 30. april 1987 og desværre uden Socialdemokratiet. Jeg er helt enig i overskriften for Jyllands-Postens leder den efterfølgende morgen, for dér skrev Jyllands-Posten nemlig meget positivt om vandmiljøplanen, at dette var, og jeg citerer: »en sejr for miljøet«.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne give fuld tilslutning til hr. Ahlmann-Ohlsens ord om, at man gør tavlen op, når man skal til at afgive betænkning. Og det var her, vi gjorde tavlen op og sagde nej. Vi sagde nej af den ene grund, at den del af vandmiljøplanen, der vedrørte landbruget, ikke var god nok; instrumenterne til at nå målene var ikke tilstrækkelige.

Så fik vi jo altså her i maj fra denne talerstol miljøministerens og landbrugsministerens bekræftelse af, at vores vurdering omkring landbruget var korrekt. Det blev sagt i regeringens redegørelse, at landbruget ikke, selv om man giver ubegrænset ekstra tid, vil kunne nå målsætningen med de instrumenter, der er indeholdt i vandmiljøplanen. Det var præcis vores begrundelse for at sige fra over for vandmiljøplanen.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Fru Dorte Bennedsen var lidt karrig med at bekræfte Socialdemokratiets specielle vandmiljøplan, punkt 17, men det kan vi tale om senere.